

Ønske om foretræde

Regeringen ønsker at hjælpe visse ungdomsuddannelser til at opnå en bedre økonomi. Regeringen foreslår det finansieret ved blandt andet at reducere tilskuddet til ungdomsuddannelser med elever over 700 med et såkaldt "knæktaxameter". Regeringen ønsker at flytte ressourcer fra de største skoler til de mindste ud fra en antagelse om, at uddannelser med elever over 700 elever kan spare et stort millionbeløb uden konsekvenser for kvaliteten af elevernes uddannelse.

Det koster i gennemsnit knapt kr. 135.000 pr. år at uddanne en gymnasieelev på de 10 mindste gymnasier, mens det på de 10 største koster i gennemsnit godt kr. 86.000 pr. år. Det er en stor forskel på hele 56 %, og over et 3-årigt gymnasieforløb, koster det ca. kr. 200.000 mere at dimittere en gymnasieelev fra det mindste gymnasium end det største. Hvis knæktaxameteret bliver en realitet, så bliver denne forskel endnu større.

På en række mindre gymnasier er den demografiske udfordring uden tvivl skolernes største udfordring. Et øget tilskud vil formentligt kunne hjælpe disse skoler til at kunne opretholdes indtil antallet af unge i området igen begynder at stige. For unge skal naturligvis have mulighed for at kunne uddanne sig hele landet. Ved at omfordele økonomiske midler til de udsatte skoler gennem indførelse af det foreslåede knæktaxameter, vil en udvalgt gruppe af de store gymnasier imidlertid skulle betale en voldsom regning. En regning, der bliver større end man kan forvente, fordi der ifølge forslaget også skal omfordeles midler til en vilkårlig række af mellemstore og store veldrevne gymnasier, som ikke ligger i yderområder. Gymnasier, der tilføres midler alene med afsæt i deres postnummer. Og vilkårligheden i hvilke gymnasier, der skal have tildelt de tiltænkte midler, bliver tydelig, når skoler som Struer Gymnasium, Fjerritslev Gymnasium og Nakskov Gymnasium ikke står til at modtage midler som påtænkt.

Nogle argumenterer for, at de store uddannelsesinstitutioner har højere egenkapital og overskud end de mindre gymnasier, og at de derfor igen bør bidrage mest. Denne sammenhæng findes imidlertid ikke. Der er både store og små skoler med dårlig økonomi, ligesom der er små og store skoler med god økonomi. Der tages således ikke hensyn til om den aktuelle skole reelt er økonomisk udfordret fx gennem et blik på egenkapital, overskud, eller om den enkelte skole faktisk har en god økonomi pga. en dygtigt ledet og effektiv drift.

Regnemodellen med knæktaxameter og geografisk omfordeling kommer ikke til at omfordele elever til små udsatte skoler i de områder af Danmark, hvor der mangler unge mennesker. Men en økonomisk håndsrækning kunne måske hjælpe. Et forslag kunne være at man i stedet for den foreslåede temmelig vilkårlige omfordeling gav 4 millioner fra statskassen i direkte tilskud uden bureaukrati til hver af de 10-15 små gymnasier, der reelt har brug for et bedre økonomisk grundlag for at drive skole.

Gennem det ønskede foretræde ønsker en gruppe rektorer fra store gymnasier at redegøre for den urimelige vilkårlighed i den foreslåede omfordeling.

Med venlig hilsen

Momme Mailund, Rektor, Herning Gymnasium

Susan Mose, Rektor, Sct. Knuds Gymnasium

Niels Hjølund Pedersen, Rektor, Nærum Gymnasium

Henrik Nevers, Rektor, Roskilde Gymnasium

Steffen Møllegaard Iversen, Rektor, Køge Gymnasium

Tina Riis Mikkelsen, Rektor, Silkeborg Gymnasium